

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

06. 03. 2023 - 12. 03. 2023

motto týdne:

„ Z hlubin tě volám, Bože! “

PONDĚLÍ 06. 03. blah. Růženy z Viterba, řeholnice

Dan 9,4b-10; Žl 79,8.9.11+13 Komentář: **Lk 6,36-38**

Kéž dokážu být jeho obrazem i v tom, že se rozdávám druhým!

V rodině, ve společnosti, ale v duchu i tam, kde jsem třeba osamělý.

ÚTERÝ 07. 03. sv. Perpetuy a Felicity, mučednice

Iz 1,10.16-20; Žl 50,8-9.16bc-17.21+23 Komentář: **Mt 23,1-12**

Tvrdá slova určená těm, kdo zneužívají i dnes víru k vlastnímu prosazení na úkor druhých, méně nadaných, bezbranných. Kéž bychom vůči tomuto pokušení byli imunní...

STŘEDA 08. 03. sv. Jan z Boha, zakladatele řádu OH, (FBF)

Jer 18,18-20; Žl 31,5-6.14.15-16 Komentář: **Mt 20,17-28**

Služba druhým je postavena Ježíšem na první místo. Sklony ke kariérismu se nevyhýbají ani vztahům v církvi. Když se zamyslím, ani já nejsem často schopen ustoupit do pozadí.

ČTVRTEK 09. 03. sv. Dominika Savio

Jer 17,5-10; Žl 1,1-2.3.4+6 Komentář: **Lk 16,19-31**

Ježíš dokázal pojmenovat tvrdošijnou „nevíru“. Její příčiny jsou i v setrvávání ve vlastním nadbytku a neochotě dělit se s potřebnými. A to nás samotné ohrožuje.

PÁTEK 10. 03. sv. Jana Ogilvie, kněze, řeholníka misionáře a mučedníka TJ

Gn 37,3-4.12-13a.17b-28; Žl 105,16-17.18-19.20-21 Komentář:

Mt21,33-43.45-46 *Boží království nezanikne, když není přijato. Je dáno jiným, kteří ponесou ovoce. To nás může naplnit nadějí!*

SOBOTA 11. 03. sv. Eulogiusa z Córdoby, mučedníka

Mich 7,14-15.18-20; Žl 103,1-2.3-4.9-10.11-12 Komentář: **Lk 15,1-3.11-32**

Soustředme se na postavu onoho staršího, hodného syna. Nemáme často jeho vlastnosti, když nebeský Otec projevuje svou náklonnost těm, do kterých bychom to neřekli?

3. neděle postní - Cyklus A 12. 03. 2023

Tato neděle před nás ve 4. kapitole Janova evangelia staví zvláštní požadavek.

Bůh nás prosí: „Dej mi napít.“ Jak na to reagovat? Tato výzva je velice osobní...

1. ČTENÍ

Izrael vyšel z egyptského otroctví. Je na poušti (před r. 1200 př. Kr.), ale lidé stále pochybují, zda je Bůh dokáže zachránit, i když zakusili mocné vítězství nad Egyptany v Rákosovém moři. Bůh jejich nouzi řeší a bude řešit i dále! Zanedlouho jim nabídne svoji smlouvu.

Ex 17,3-7

Lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Řekli: „Pročpak jsi nás vyvedl z Egypta? Abys zahubil nás, naše děti a náš dobytek žízní?“ Mojžíš volal k Hospodinu: „Co mám dělat s tímto lidem? Ještě trochu a ukamenují mě!“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyjdi před lid v doprovodu několika starců z Izraele, vezmi si do

ruky hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, a jdi! Hle, já tam budu stát před tebou na Chorebu, udeříš do skály, vytryskne z ní voda a lid se napije.“ Mojžíš tak udělal před očima izraelských starců. Nazval pak jméno toho místa Massa a Meriba kvůli hádce izraelských synů a kvůli tomu, že pokoušeli Hospodina tím, že říkali: „Je Hospodin uprostřed nás, nebo ne?“

ŽALM 95

Žalm reflektuje události prvního čtení – nevěrnost Izraele a pochybnosti ve víře. Reaguje vyznáním víry a distancováním se od postoje pochybovače.

Odpověď: Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce!“

Pojďme, jásejme Hospodinu, – oslavujme Skálu své spásy, – předstupme před něho s chvalozpěvy – a písněmi mu zajásejme! Pojďme, padněme, klaňme se, – poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem! – Neboť on je náš Bůh – a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou. Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: – „Nezatvrzujte svá srdce jako v Meribě, – jako tehdy v Masse na poušti, – kde mě dráždili vaši otcové, – zkoušeli mě, ač viděli mé činy.“

2. ČTENÍ

List Římanům systematicky vysvětluje důsledky Ježíšovy oběti. Klíčový je pojem ospravedlnění z víry. Míní se tím možnost přistoupit před Boha, i když nejsme součástí Izraele, a tedy jsme ani nezachovávali přesně Tóru. Toto ospravedlnění však není naší zásluhou či schopností, ale Božím darem!

Řím 5,1-2.5-8

Bratři! Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha. Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Kristus přece v ten čas, když jsme ještě byli slabí, zemřel za bezbožníky. Vždyť sotva kdo položí život za spravedlivého – možná, že se někdo umřít odhodlá za toho, kdo je mu milý. Ale Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme ještě byli hříšníky.

EVANGELIUM

Na pozadí jednoduché zápletky otevírá evangelista diskusi, která postupně odhaluje podstatu křtu, podmínky jeho udělení a proces obrácení. Zmínění Samaritáni se od Židů oddělili snad v 8. stol. př. Kr. Jejich potomci vyznávali stejně jako Židé Hospodina, Tóru (Zákon), ale neuznávali Jeruzalémský chrám, jeho kněze ani judského krále.

Jan 4,5-42

Ježíš přišel k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, unavený chůzí, posadil se – tak jak byl – u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samařská žena navázat vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ – Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. Samařská žena mu odpověděla: „Jak to? Ty, Žid, žádáš o napítí mne, Samaritánku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkají.

Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká: ‘Dej mi napít’, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani nemáš vědro, a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat.“ Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a zase přijď sem.“ Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Ježíš jí na to řekl: „Správně jsi odpověděla: ‘Nemám muže’; pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi mluvila pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: ‘Jen v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat.’“ Ježíš jí odpověděl: „Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spása je ze Židů. Ale nastává hodina – ano, už je tady – kdy opravdoví Boží ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje takové své ctitele. Bůh je duch, a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten, až přijde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl Ježíš: „Já jsem to, který s tebou mluvím.“ Právě tehdy se vrátili jeho učedníci a divili se, že mluví se ženou. Přesto však se nikdo nezeptal: „Co jí chceš?“ nebo „Proč s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Snad je to Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho učedníci prosili: „Mistře, najez se!“ On jim však řekl: „Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.“ Učedníci se mezi sebou ptali: „Přinesl mu někdo něco jíst?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo. Říkáte přece: ‘Ještě čtyři měsíce, a nastanou žně.’ Hle, říkám vám: Zvedněte oči a podívejte se na pole: jsou už bílá ke žnám. Ten, kdo žne, už dostává svou mzdu a shromažďuje úrodu pro věčný život, takže se raduje zároveň rozséváč i žnec. V tom je totiž pravdivé přísloví: ‘Jiný rozsévá a jiný sklízí.’ Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste nepracovali. Jiní pracovali, a vy sklízíte plody jejich práce.“

Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo pro řeč té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala.“ Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem více jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Té ženě pak říkali: „Věříme už nejen proto, žes nám to pověděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

K ZAMYŠLENÍ

Co bychom odpověděli Bohu na prosbu: „Dej mi napít“? Copak mu něco může chybět? A přeci nás o to žádá. Boží žízeň je žízni po vztahu, důvěře, po člověku. On přichází s velikou nabídkou, ale odpověď, přijetí Boží nabídky je na nás!